

عنوان مقاله:

تحلیل شخصیت زن در دو رمان سنگ صبور و میرامار با تکیه بر شخصیت «گوهر و زهره»

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادب عربی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فرهاد رجیبی - استادیار دانشگاه گیلان

خسرو موسویان نژاد - کارشناس ارشد دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

مسائل مربوط به زن، به عنوان یکی از اصلی ترین مسائل انسانی در ادبیات معاصر جایگاه خاصی را به خود اختصاص می دهد. در این باره، صادق چوبک و نجیب محفوظ که از پردغدغه ترین نویسندگان زبان فارسی و عربی می باشند، موشکافی و اهتمام وافر خود را در دو رمان سنگ صبور و میرامار به تصویر می کشند. گوهر و زهره، نمایندگان زن ایرانی و مصری، دو شخصیتی هستند که نویسندگان می کوشند جایگاه و کارکرد زن جامعه خویش را در قالب آنها ترسیم کنند. نگرش در کارکرد دو شخصیت، حکایت از انسان هایی دارد که محروم از هر حقوق انسانی، گاهی تا حد یک ابزار، نزول می یابند. آنها مجبورند به دلیل زن بودن، هر شرایطی را که اطرافیان نادان و گاهی مغرض بر آنها تحمیل می کنند، متحمل شوند و فرصتی برای دفاع و ابراز عقیده نداشته باشند. چنین ناکامی و ناتوانی در دو رمان، چه در اجتماع حاکم و چه در ساختار متن، دوشادوش هم حرکت کرده، تصویری بدیع از هماهنگی دو حیطة را فراروی مخاطبان قرار می دهند.

کلمات کلیدی:

زن، گوهر، زهره، چوبک، محفوظ، سنگ صبور، میرامار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1750417>

